

[Finansministeren.]

og erhvervenes repræsentanter, også fra tekstil- og beklædningsindustrien, har slet ikke været uden forståelse for de meget store økonomiske problemer, som det alt for store underskud på betalingsbalancen giver os i det danske samfund, og som kan blive en alvorlig trussel imod produktion og beskæftigelse. Dette har erhvervene givet udtryk for ved de drøftelser, vi har haft med dem, og vi har tilsvarende givet udtryk for, at regeringen selvfølgelig er indstillet på i videst mulig udstrækning at imødekomme de ønsker, erhvervene har. Det gav vi som sagt udtryk for under lovforslagets behandling, og denne indstilling har vi fortsat; den vil altså komme til udtryk igennem forslag fra regeringen om en yderligere udvidelse af undtagelseslisten.

Hans Toft: Jeg opfatter ministerens bemærkninger her i dag og for øvrigt også statsministerens bemærkninger i dagbladene i dag således, at også regeringen nu erkender, at den hastebehandling af lovforslaget, som fandt sted, var urimelig over for de erhverv, som loven rammer. Jeg betragter det samtidig som en erkendelse af, at hastebehandlingen førte til tilfældigheder, som burde være undgået allerede på forhånd.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår vi kan vente et forslag om ændringer, for det er jo ikke noget, der kan vente alt for længe.

Endelig vil jeg bemærke til ministerens udtalelse om, at man var glad for forhandlingen i regeringen med bl. a. tekstilbranchen, at jeg håber, disse forhandlinger samtidig har været lærerige også med henblik på den fremtidige lovgivning.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg må bedrøve spørgeren med at sige, at i hvert fald hans partis behandling af lovforslaget ikke har medvirket til de ændringsforslag, som regeringen stillede. Derimod er det rigtigt, at de henvendelser, vi fik fra erhvervene, har vi naturligvis behandlet seriøst, og at de i høj grad har påvirket os.

Nu bliver der talt om en hastebehandling, men sagen er jo den, at ethvert lovforslag af den karakter normalt får en hastebehandling her i folketinget. Det er jo ikke første gang, at et lovforslag af den karakter er

blevet gennemført på meget kort tid — her endda måske lidt længere tid, end man ellers ville bruge. Vi bøjede os i den henseende, og der kom jo også disse ændringsforslag.

Jeg tror, jeg kan sige helt klart, at der ikke, selv om man havde fortsat behandlingen et døgn til, var kommet yderligere ændringsforslag. Det var jo en meget betydelig udvidelse, der skete, fra de 35 pct. til de 45 pct. af importen. Men jeg gav altså tilsagn om, at vi ville følge udviklingen nøje — det gjorde jeg også i selve folketingsudvalget — og det tilsagn mener jeg at jeg har levet op til og regeringen har levet op til. Vi kommer med forslag; jeg kan ikke opgive nogen dato, men det bliver ret hurtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Bro* til finansministeren:

„Påtænker ministeren at forkorte nedtrapningstiden for den midlertidige importafgift til 6 måneder?“

Skriftlig begrundelse.

Ministeren har givet udtryk for, at indvendinger fra erhvervslivet har nødvendiggjort hurtige ændringer af loven om importafgift. Det er derfor naturligt at spørge, om særlig de nordiske landes indvendinger medfører, at ministeren vil fremme nedtrapningen, så importafgiften afvikles inden for 6 måneder.

Finansministeren (Grünbaum): Svaret på dette spørgsmål kan blive meget kort. Det er et nej.

Knud Bro: Det er meget beklageligt, at finansministeren ikke går ind på den tankegang, jeg har givet udtryk for i mit spørgsmål.

Det forholder sig jo sådan, at ministeren i sine oplysninger til den foregående spørger meddelte, at nu skulle hans lov til fransk vask og strygning her i folketinget allerede få uger efter, at den er vedtaget; så synes jeg, det ville være passende, om man samtidig tænkte på det, som er det væsentligste: at få den afviklet noget hurtigere. Det kunne jo afbøde en lang række af de virkninger, som er så uheldige, og som der er blevet gjort opmærksom på fra udlandets side. Jeg er naturligvis meget taknemlig for, at man